

Factors Influencing on financial Management of People in Udon Thani Province in the situation of Coronavirus outbreak (COVID-19)

Kanyarat Hassaro^{1*}

¹ General Education Program, Faculty of Education, Pitchayabundit College, Thailand

* Corresponding author. E-mail: tui.h2511@gmail.com

ABSTRACT

This research article aimed (1) to study the level of opinions about factors affecting personal financial management, (2) to compare financial management classified by demographic characteristics, and (3) to study factors affecting personal financial management influencing on financial management of people in Udon Thani Province under COVID-19 restriction. The research model was quantitative research and used questionnaires for instrument research. The samples were 400 people who have jobs in Udon Thani Province. The sample size was determined according to Taro Yamane and used non-probability sampling by accidental sampling. The statistics used in the analysis were frequency, percentage, mean, standard deviation, One-Way ANOVA and Stepwise multiple regression analysis. The result of the study found that the overall opinions about factors affecting personal financial management at the high level (average=3.79) and financial management at the high level (average=3.98). People in Udon Thani Province with different gender, ages, education levels, status and the average monthly income that affected the financial management under the situation of coronavirus disease 2019 pandemic were different. Factors affecting personal financial management influencing on financial management of people in Udon Thani Province under COVID-19 restrictions including the attitudes towards financial management, family financial responsibilities, influences of external and the government remedial measures of the financial. The all 4 factors are all the positive, at significance level 0.05.

Keywords: Financial Management, Coronavirus Disease 2019, Personal Financial Management

ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการบริหารจัดการด้านการเงินของประชาชนในจังหวัดอุดรธานี ในสถานการณ์การแพร่ระบาดของโรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา 2019

กัลยารัตน์ หัสโรค์^{1*}

¹ หมดศึกษาทั่วไป คณะศึกษาศาสตร์ วิทยาลัยพณิชยการบึงกาฬ ประเทศไทย

* Corresponding author. E-mail: tui.h2511@gmail.com

บทคัดย่อ

บทความวิจัยนี้มีวัตถุประสงค์ (1) เพื่อศึกษาศึกษาระดับความคิดเห็นเกี่ยวกับปัจจัยที่มีผลต่อการบริหารการเงินบุคคลและการบริหารจัดการด้านการเงิน (2) เพื่อเปรียบเทียบการบริหารจัดการด้านการเงิน จำแนกตามปัจจัยด้านประชากรศาสตร์ และ (3) เพื่อศึกษาปัจจัยที่มีผลต่อการบริหารการเงินบุคคลที่มีอิทธิพลต่อการบริหารจัดการด้านการเงินของประชากรจังหวัดอุดรธานี ในสถานการณ์การแพร่ระบาดของโรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา 2019 เป็นรูปแบบการวิจัยเชิงปริมาณ กลุ่มตัวอย่างได้แก่ ประชาชนที่มีงานทำในจังหวัดอุดรธานี จำนวน 400 คน โดยการคำนวณสูตรทาร์ ยามาเน่ และการสุ่มตัวอย่างแบบไม่อาศัยความน่าจะเป็น ด้วยวิธีแบบบังเอิญ เครื่องมือการวิจัยครั้งนี้ คือ แบบสอบถาม และสถิติที่ใช้สำหรับการวิเคราะห์ข้อมูล ได้แก่ ค่าความถี่ ค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน การทดสอบความแปรปรวนทางเดียว และการวิเคราะห์สมการการถดถอยพหุคูณแบบขั้นตอน ผลการศึกษาพบว่า ระดับความคิดเห็นเกี่ยวกับปัจจัยที่มีผลต่อการบริหารการเงินบุคคล โดยรวมอยู่ในระดับมาก (ค่าเฉลี่ย=3.79) และระดับความคิดเห็นเกี่ยวกับการบริหารจัดการด้านการเงิน โดยรวมอยู่ในระดับมาก (ค่าเฉลี่ย=3.98) ประชาชนในจังหวัดอุดรธานี ที่มีเพศ อายุ ระดับการศึกษา สถานภาพ และรายได้เฉลี่ยต่อเดือน แตกต่างกัน มีการบริหารจัดการด้านการเงินภายใต้สถานการณ์การแพร่ระบาดของโรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา 2019 แตกต่างกัน และปัจจัยที่มีผลต่อการบริหารการเงินบุคคลที่มีอิทธิพลต่อการบริหารจัดการด้านการเงินของประชาชนจังหวัดอุดรธานี ในสถานการณ์การแพร่ระบาดของโรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา 2019 ได้แก่ ทัศนคติต่อการบริหารการเงิน ความรับผิดชอบด้านการเงินในครอบครัว อิทธิพลภายนอก และมาตรการเยียวยาด้านการเงินจากภาครัฐ ทั้ง 4 ด้านเป็นปัจจัยที่มีผลทางบวก ที่ระดับนัยสำคัญ 0.05

คำสำคัญ: การบริหารจัดการด้านการเงิน, โรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา 2019, การบริหารการเงินบุคคล

© 2023 JSSP: Journal of Social Science Panyapat

บทนำ

ตั้งแต่ต้นปี 2563 การแพร่ระบาดของโรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา 2019 หรือโควิด 19 ได้สร้างผลกระทบรุนแรงต่อระบบเศรษฐกิจโลกรวมทั้งไทย (วิโรไท สันติประภาพร, 2563) และเพื่อตอบสนองต่อการระบาดของโรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา 2019 หลายประเทศ พยายามดำเนินการกำหนดนโยบายเพื่อจำกัดกิจกรรมทางสังคมและเศรษฐกิจ เช่น การบังคับใช้ให้เว้นระยะห่างทางสังคม การห้ามเดินทาง การปิดโรงเรียน การกักกันผู้ป่วย และการล็อกดาวน์ขนาดใหญ่ การแทรกแซงเหล่านี้ได้ส่งผลกระทบต่อรายได้และการใช้จ่ายจำเป็นของพนักงานและครอบครัว จึงมีความต้องการส่งเสริมและสนับสนุนให้มีรายได้ของครอบครัวเพิ่มขึ้น เพื่อชดเชยการสูญเสียเหล่านี้ เนื่องจากการเปลี่ยนแปลงจาก โควิด-19 ได้ส่งผลกระทบต่อแรงงานกลุ่มเปราะบาง เช่น พนักงานเอกชน ครอบครัวที่มีรายได้น้อย และคนวัยทำงาน เพื่อการช่วยเหลือภายใต้การเปลี่ยนแปลงอย่างรวดเร็ว สภาวะเศรษฐกิจหลายประเทศได้กำหนดนโยบายในการช่วยเหลือคนในประเทศ เช่น ขยายสิทธิประโยชน์กรณีว่างงาน ลดขั้นตอนการช่วยเหลือทางเศรษฐกิจและสังคมในด้านโอนเงินช่วยเหลือประชาชนในประเทศเกี่ยวกับเศรษฐกิจและสังคม ด้านรายได้และสถานการณ์จ้างงาน เป็นต้น (Kaneda et al., 2021) การแพร่กระจายของเชื้อ

ไวรัสโคโรนา 2019 ส่งผลกระทบต่อรูปแบบการดำเนินชีวิตของประชาชนในการทำงานหรือประกอบอาชีพ เพื่อให้ประชาชนได้หารายได้เพียงพอต่อค่าใช้จ่ายส่วนบุคคลและครอบครัวในชีวิตประจำวัน ดังนั้น การจัดการทางการเงินของประชาชนจึงเข้ามามีบทบาทสำคัญในช่วงเหตุการณ์ระบาดของโรคติดเชื้อไวรัสโควิด-19 เนื่องจากทำให้ประชาชนเกิดการหยุดงาน พักงาน หรือการว่างงานอย่างกะทันหัน ส่งผลให้ต้องเผชิญวิกฤตทางการเงิน และจากสำรวจล่าสุดระบุว่าเรื่องการเงินยังคงเป็นสาเหตุหลักของความเครียดเนื่องจากไม่สามารถจัดการรายรับอย่างเพียงพอ (Althnian, 2021) การทำความเข้าใจและการเตรียมความพร้อมทางการเงิน โดยการแสดงออกทางพฤติกรรมอย่างเหมาะสมในการใช้เงินและปรับตัวในการดำเนินชีวิตให้สอดคล้องกับภาวะเศรษฐกิจที่เป็นอยู่ เพื่อให้มีรายได้เพียงพอกับค่าใช้จ่าย ให้มีเงินเหลือไว้ใช้ในยามฉุกเฉิน และมีเงินออมหรือเงินลงทุนที่อาจสร้างรายได้ต่อไปในอนาคต ซึ่งเป็นรูปแบบของการวางแผนทางการเงินในการบริหารจัดการการเงินส่วนบุคคล (สยามนธ์ สหุพันธ์, 2561) ดังนั้น การปรับตัวด้านการเงินให้เหมาะสมกับสถานการณ์เป็นพฤติกรรมของบุคคลในการใช้ชีวิตอย่างมีสติและเหตุผล มีความพร้อมที่จะรับมือกับปัญหาที่จะเกิดขึ้นจากความไม่แน่นอน ซึ่งจะทำให้การบริหารเงินให้เป็นไปตามเป้าหมายหรือแผนที่กำหนด สามารถดำเนินชีวิตได้อย่างมีความสุขในช่วงที่ต้องประสบกับเหตุการณ์วิกฤติหรือฉุกเฉิน และทำให้มีคุณภาพชีวิตที่ดีกว่าบุคคลอื่น (กอบชัย นิกรพิทยา และวุฒิพล ฉัตร จรัสกุล, 2562)

ในการบริหารการเงินส่วนบุคคลจึงเป็นสิ่งที่สำคัญในการบริหารจัดการด้านการเงินของตนเอง และเป็นจุดเริ่มต้นอย่างหนึ่งที่จะทำให้บุคคลได้รับในสิ่งที่ตนเองต้องการ ในการวางแผนทางการเงิน ปัจจัยที่ควรนำมาคำนึงเป็นปัจจัยแรกคือสถานะทางเศรษฐกิจ รองลงมาคือ การรับรู้ข่าวสาร และความรู้ความเข้าใจในการวางแผนการเงิน เนื่องจากปัจจัยเหล่านี้มีผลต่อการวางแผนในแต่ละด้านไม่ว่าจะเป็นการเลือกช่องทางทางการเงินที่ดี เลือกรูปแบบการวางแผนการเงินที่เหมาะสมกับรายได้และการดำเนินชีวิตของตนเอง รวมถึงจะช่วยให้การวางแผนการเงินตรงกับวัตถุประสงค์ของผู้วางแผน ทำให้การวางแผนการเงินมีประสิทธิภาพ แม้จะเจอสถานการณ์ที่ส่งผลกระทบในด้านลบต่อการใช้ชีวิตก็ตาม (อุบล ไม้พุ่ม, 2565) สถานการณ์การแพร่ระบาดของโรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา 2019 มีผลกระทบต่อระบบเศรษฐกิจไทยธุรกิจหลายแห่งปิดกิจการลงประชาชนถูกเลิกจ้าง ในมิติด้านเศรษฐกิจเกิดการหดตัวอย่างรุนแรงรายได้หายไปจากวงจรการจ้างงานจะฟื้นตัวได้ช้า โดยเฉพาะในภาคบริการและองค์การธุรกิจที่มีสายป่านสั้นจะมีผู้ว่างงานระยะยาวมากขึ้นหลายเท่าตัวในมิติด้านสังคมจะเกิดความเปราะบางสูงด้านความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สินแรงงานย้ายถิ่นจะกลับภูมิลำเนาเพิ่มมากขึ้น ขณะที่ภาคการเกษตรกลับมีผลผลิตลดลงซึ่งแนวทางการแก้ไขและปรับตัวอาจทำได้โดยให้ความสำคัญกับภาคการผลิตเพื่อการส่งออกเพิ่มมากขึ้นเปิดรับความช่วยเหลือจากภาคเอกชนโดยเฉพาะด้านห่วงโซ่อุปทานประชาชนร่วมแสดงความรับผิดชอบต่อสังคม ทั้งในด้านการฉีดวัคซีนและการดำรงชีวิตอย่างไรก็ดีภาครัฐต้องแสดงความสามารถในการบริหารจัดการนี้มีความสามารถในการสื่อสารกับภาคประชาชนและภาคธุรกิจอย่างชัดเจนพิจารณาแนวปฏิบัติตามกฎหมายระเบียบที่เกี่ยวข้องอย่างเอื้อประโยชน์เพื่อสร้างความเชื่อมั่นทั้งในด้านการลงทุนและการจ้างงาน (วรรณวิภา ไตลังคะ และกัมปนาท วงษ์วัฒนพงษ์, 2565)

การระบาดของโควิด-19 ส่งผลกระทบในจังหวัดอุดรธานี ในภาคธุรกิจการท่องเที่ยวสูญรายได้ไปกว่า 1,000 ล้านบาท คิดจากอัตราเฉลี่ยคนเข้ามาใช้จ่ายใช้สอยในอุดรธานีวันละ 10,000 คน ในกลุ่มค้าปลีกค้าส่งเกิดการค้าขายจากโควิด-19 และมาตรการต่างที่เข้มงวด ทำให้ทุกคนลดการเดินทาง ไม่มีกิจการค้าขาย การอุปโภคบริโภค ทำให้ร้านค้าเจ็บบลง มีผลกระทบต่อห่วงโซ่ค้าปลีกค้าส่ง เกษตรกร การค้าที่มีรูปแบบทางธุรกิจที่มีการส่งมอบสินค้าจากผู้ประกอบการถึงมือผู้บริโภคโดยตรง (B2C) ได้รับผลกระทบโดยตรง ทุกคนไม่อยากออกมาซื้อสินค้าในวันหยุด ทำให้ยอดขายหายไป 50-70% มาตรการของจังหวัดอุดรธานี กระทบทุกคนแต่ยังพอประคับประคองตัวเองไปได้ระยะหนึ่ง ประมาณการเหมือนปีที่แล้ว ทุกคนตุนเงินสำรองไว้ 2-3 เดือน ขาดทุนทุกราย ขณะเดียวกันเริ่มลงไปช่วยเหลือเอสเอ็มอีมาตรการแบงก์ชาติพักหนี้ พักดอกเบี้ย ขณะนี้หอการค้าจังหวัดอุดรธานีได้ตั้งคณะทำงานขึ้นเพื่อทำหน้าที่ให้คำปรึกษา ข้อเสนอแนะ การป้องกัน และแก้ไขปัญหาของภาคธุรกิจเอกชน ที่ได้รับผลกระทบจากสถานการณ์โควิด-19 ให้เป็นไปด้วยความรอบคอบและมีประสิทธิภาพ ในมาตรการฟื้นฟูธุรกิจใหม่และเพื่อการท่องเที่ยว มาตรการเพื่อการเงิน-การคลัง มาตรการเพื่อธุรกิจ SMEs มาตรการเพื่อการเกษตร มาตรการเพื่อการแก้ไขปัญหาแรงงาน และมาตรการเพื่อการแก้ไขปัญหาด้วยดิจิทัล (digital solution) ความเชื่อมั่นเศรษฐกิจจังหวัดอุดรธานีปรับตัวดีขึ้นแต่ยังอยู่ในภาวะหดตัว จากการผลิตภาคอุตสาหกรรมและภาค

บริการ เป็นสำคัญ ความเชื่อมั่นภาคประชาชนปรับตัวลดลง ตามการบริโภคและการใช้จ่ายของประชาชนที่ยังไม่ฟื้นตัวดี จากผลกระทบการแพร่ระบาดของเชื้อไวรัสโควิด-19 ในระลอกใหม่ ด้านต้นทุนผู้ประกอบการยังอยู่ในระดับสูง สำหรับความเชื่อมั่นต่อเศรษฐกิจภาพรวมมีแนวโน้มปรับตัวดีขึ้น เนื่องจากคาดว่าสถานการณ์การแพร่ระบาดของโรคโควิด-19 ระลอกใหม่ จะคลี่คลายลง ประกอบกับการสนับสนุนมาตรการกระตุ้นเศรษฐกิจจากภาครัฐที่ดำเนินการอย่างต่อเนื่องในการช่วยเหลือ เยียวยาเกษตรกร และมาตรการกระตุ้นการบริโภคในประเทศ อาทิ โครงการคนละครึ่ง เราชนะ เราเที่ยวด้วยกัน ผลผลิต สินค้าเกษตรโดยรวมเพิ่มขึ้น ผลประกอบการที่ลดลงจากการชะลอการผลิตและการลงทุนของผู้ประกอบการ ส่วนรายได้และการจ้างงานยังคงหดตัวจากการปรับลดชั่วโมงการทำงานและมีการปรับตัวค่าจ้างให้สอดคล้องกับสถานการณ์ปัจจุบัน อีกทั้งมีการนำเครื่องจักร และเทคโนโลยี เข้ามาใช้ในขบวนการผลิตแทนแรงงานคน และลดลงจากการบริโภคและกำลังซื้อของประชาชนที่ยังไม่ฟื้นตัวดี เนื่องจากได้รับผลกระทบจากการแพร่ระบาดของเชื้อไวรัสโควิด-19 ระลอกใหม่ ส่งผลให้ประชาชน ระมัดระวังการใช้จ่ายและชะลอการเดินทางท่องเที่ยวสอดคล้องกับรายได้และการจ้างงานที่ปรับตัวลดลงจากการปรับลด ชั่วโมงการทำงานล่วงเวลาและไม่มีการจ้างงานเพิ่ม (วันชัย อนุตรชัชวาลย์, 2564)

จากความเป็นมาและความสำคัญข้างต้น จะเห็นได้ว่าการบริหารจัดการด้านการเงินมีความสำคัญต่อความสำเร็จในการบริหารจัดการเงินส่วนบุคคลในสถานการณ์การแพร่ระบาดของเชื้อไวรัสโควิด 19 ดังนั้นผู้วิจัยจึงมีความประสงค์ที่จะศึกษาปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการบริหารจัดการด้านการเงินของประชาชนในจังหวัดอุดรธานี ในสถานการณ์การแพร่ระบาดของโรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา 2019 ซึ่งประกอบด้วย ประชากรศาสตร์ ทักษะคิดต่อการบริหารการเงิน ความรับผิดชอบต่อการบริหารเงินครอบครัว อิทธิพลภายนอก และมาตรการเยียวยาด้านการเงินจากภาครัฐ เพื่อเป็นประโยชน์ ต่อการวางแผน สำหรับสร้างความพร้อมในการบริหารจัดการด้านการเงินของประชาชนในจังหวัดอุดรธานีให้เหมาะสม สามารถรองรับการเปลี่ยนแปลงของสถานการณ์ที่ไม่แน่นอนทางเศรษฐกิจ โรคระบาด ภัยพิบัติต่างๆ หรือสถานการณ์ฉุกเฉินอื่นๆ ในอนาคต และเป็นแนวทางให้กับหน่วยงานที่มีส่วนเกี่ยวข้องได้สนับสนุนด้านคุณภาพชีวิตของประชาชนในการดำเนินการพัฒนาและส่งเสริม ด้านความรู้ ด้านความเข้าใจ และตระหนักถึงความสำคัญของการบริหารจัดการเงินส่วนบุคคล เพื่อสร้างความมั่นคง ทางด้านการเงินและมีคุณภาพชีวิตที่ดีอย่างยั่งยืน

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. เพื่อศึกษาระดับความคิดเห็นเกี่ยวกับปัจจัยที่มีผลต่อการบริหารการเงินบุคคลและการบริหารจัดการด้านการเงินของประชาชนจังหวัดอุดรธานี ในสถานการณ์การแพร่ระบาดของโรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา 2019
2. เพื่อเปรียบเทียบการบริหารจัดการด้านการเงินของประชาชนจังหวัดอุดรธานี ในสถานการณ์การแพร่ระบาดของโรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา 2019 จำแนกตามปัจจัยด้านประชากรศาสตร์
3. เพื่อศึกษาปัจจัยที่มีผลต่อการบริหารการเงินบุคคลที่มีอิทธิพลต่อการบริหารจัดการด้านการเงินของประชากรจังหวัดอุดรธานี ในสถานการณ์การแพร่ระบาดของโรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา 2019

ระเบียบวิธีวิจัย

การวิจัยในครั้งนี้เป็นการวิจัยแบบ เชิงปริมาณ โดยมีวิธีการดำเนินการวิจัย ดังนี้

1. ประชากร และกลุ่มตัวอย่าง

ประชากรที่ใช้ในการศึกษาครั้งนี้ คือ ประชาชนผู้มีงานทำในจังหวัดอุดรธานี จำนวน 654,976 คน อ้างอิงจากรายงานสถานการณ์แรงงานจังหวัดอุดรธานี ไตรมาสที่ 3 เดือน กรกฎาคม-กันยายน 2565 (สำนักงานแรงงานจังหวัดอุดรธานี, 2565) กลุ่มตัวอย่างใช้ในการวิจัยครั้งนี้ ได้แก่ ประชาชนผู้มีงานทำในจังหวัดอุดรธานี จำนวน 400 คน โดยได้มาจากการคำนวณโดยใช้สูตร Taro Yamane (1973) ดังต่อไปนี้

$$\text{สูตร} \quad n = \frac{N}{1+N(e)^2}$$

โดย n = ขนาดตัวอย่างที่คำนวณได้

N = จำนวนประชากรที่ทราบค่า

e = ค่าความคลาดเคลื่อนที่จะยอมรับได้ 5%

ถ้ากำหนดระดับความคลาดเคลื่อนเท่ากับ 5% จะใช้ค่า 0.05

$$\text{สูตร} \quad n = \frac{654,976}{1 + 654,976(0.05)^2}$$

$$n = 400 \text{ คน}$$

จากการคำนวณกลุ่มตัวอย่างสำหรับการวิจัยในครั้งนี้ ได้จำนวนกลุ่มตัวอย่างเท่ากับ 400 คน ซึ่งผู้วิจัยได้ใช้การสุ่มตัวอย่างแบบไม่อาศัยความน่าจะเป็นด้วยวิธีแบบบังเอิญ (Accidental Sampling) (บุญชม ศรีสะอาด, 2560)

2. เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

การวิจัยในครั้งนี้ใช้แบบสอบถาม (Questionnaires) เป็นเครื่องมือในการเก็บรวบรวมข้อมูล โดยมีขั้นตอนในการดำเนินการ ดังนี้

2.1 การสร้างเครื่องมือ โดยการศึกษาแนวคิด ทฤษฎี เอกสาร และงานวิจัยที่เกี่ยวข้องโดยให้สอดคล้องกับประเด็นเนื้อหา ขอบเขตการวิจัย และกรอบแนวคิดการวิจัย โดยแบ่งเป็น 4 ตอน ได้แก่ ตอนที่ 1 แบบสอบถามเกี่ยวกับปัจจัยด้านประชากรศาสตร์ ประกอบด้วย เพศ อายุ ระดับการศึกษา อาชีพ สถานภาพ และรายได้เฉลี่ยต่อเดือน จำนวน 6 ข้อ มีลักษณะเป็นแบบสอบถามปลายปิด (Close Ended Question) ข้อคำถามเป็นแบบตัวเลือก (Check List) ตอนที่ 2 แบบสอบถามเกี่ยวกับปัจจัยที่มีผลต่อการบริหารการเงินบุคคล จำนวน 20 ข้อ ซึ่งคำถาม ประกอบด้วย ทักษะคิดต่อการบริหารการเงิน จำนวน 5 ข้อ ความรับผิดชอบด้านการเงินในครอบครัว จำนวน 5 ข้อ อิทธิพลภายนอก จำนวน 5 ข้อ และมาตรการเยียวยาด้านการเงินจากภาครัฐ จำนวน 5 ข้อ ตอนที่ 3 แบบสอบถามเกี่ยวกับการบริหารจัดการด้านการเงิน จำนวน 10 ข้อคำถาม และตอนที่ 4 แบบสอบถามเกี่ยวกับข้อเสนอแนะเพิ่มเติม มีลักษณะเป็นแบบสอบถามปลายเปิด (Open-Ended Question) โดยให้ผู้ตอบได้แสดงความคิดเห็นโดยอิสระ ทั้งนี้ ผู้วิจัยกำหนดคำถามคัดกรองผู้ตอบแบบสอบถามเพื่อให้ได้รับข้อมูลที่ถูกต้องที่สุด คือ ท่านมีอายุ 15 ปีขึ้นไป และเป็นผู้มีงานทำอยู่ในจังหวัดอุดรธานี หรือไม่ ถ้าใช้ท่านสามารถตอบแบบสอบถามได้ แต่หากไม่ใช่ให้จบแบบสอบถาม

2.2 การพัฒนาเครื่องมือ ผู้วิจัยได้นำแบบสอบถามที่สร้างขึ้น เสนอต่อผู้เชี่ยวชาญ เพื่อตรวจสอบความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหา (IOC: Index of Item-Objective Congruence) ได้ค่า IOC ตอนที่ 1, 2 และ 3 เท่ากับ 0.60-1.00 จำนวน 36 ข้อ และนำไปทดสอบความเชื่อมั่นแบบสอบถาม พบว่า มีค่าสัมประสิทธิ์แอลฟาของครอนบัทรวมทั้งฉบับ เท่ากับ 0.96 ซึ่งมีค่าสูงกว่า 0.8 แสดงว่า แบบสอบถามชุดนี้มีคุณภาพดี สามารถนำไปใช้เก็บรวบรวมข้อมูลได้

3. การเก็บรวบรวมข้อมูล

การวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยได้ดำเนินการเก็บแหล่งข้อมูลปฐมภูมิ (Primary Data) โดยการสำรวจจากแบบสอบถามเก็บข้อมูลจากกลุ่มตัวอย่าง คือ ผู้มีงานทำในจังหวัดอุดรธานี โดยดำเนินการตามขั้นตอน ดังต่อไปนี้ 1) ผู้วิจัยดำเนินการเก็บข้อมูล โดยแจกแบบสอบถามให้กับผู้ที่มีงานทำอยู่ในจังหวัดอุดรธานีด้วยตนเอง และเก็บแบบสอบถามผ่านช่องทางออนไลน์โดยใช้ Google FORM 2) เมื่อได้แบบสอบถามจำนวน 400 ชุดครบแล้ว ผู้วิจัยทำการตรวจสอบความถูกต้องและความสมบูรณ์ของข้อมูลในแบบสอบถาม และ 3) นำแบบสอบถามที่สมบูรณ์มาลงรหัส บันทึกข้อมูลในคอมพิวเตอร์ เพื่อวิเคราะห์และประมวลผลด้วยโปรแกรมสำเร็จรูปทางสถิติ

4. การวิเคราะห์ข้อมูล

การวิเคราะห์ข้อมูลที่รวบรวมได้จากแบบสอบถาม โดยแบ่งได้ดังต่อไปนี้

4.1 สถิติเชิงพรรณนา คือ สถิติที่นำใช้เพื่ออธิบายข้อมูลปัจจัยด้านประชากรศาสตร์ของผู้ตอบ แบบสอบถาม ได้แก่ เพศ อายุ ระดับการศึกษา อาชีพ สถานภาพ และรายได้เฉลี่ยต่อเดือน ประกอบด้วย ค่าความถี่ (Frequency) ค่าร้อยละ (Percentage) และบรรยายระดับความคิดเห็นเกี่ยวกับปัจจัยที่มีผลต่อการบริหารการเงินบุคคล และการบริหารจัดการด้านการเงิน ประกอบด้วย ค่าเฉลี่ย (Mean) ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard deviation)

4.2 สถิติเชิงอนุมาน คือ สถิติเพื่อทดสอบคุณสมบัติของตัวแปร และสถิติเพื่อทดสอบสมมติฐาน ดังนี้

4.2.1 สถิติเพื่อทดสอบคุณสมบัติของตัวแปร เป็นการวิเคราะห์เพื่อตรวจสอบ คุณสมบัติของข้อมูลให้สอดคล้องกับข้อกำหนดในการใช้วิธีการวิเคราะห์ถดถอยพหุคูณ คือ ตัวแปร อิสระจะต้องมีความสัมพันธ์กับตัวแปรตามเป็นเส้นตรง (Linearity) และไม่เกิดความสัมพันธ์ระหว่าง ตัวแปรอิสระด้วยกันเอง (Multicollinearity) คือ การที่ตัวแปรอิสระมีความสัมพันธ์กันสูงมากเกินไป จะเกิดปัญหาทำให้ผลการวิเคราะห์มีความคลาดเคลื่อนสูง โดยพิจารณาจากค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ ของเพียร์สัน (Pearson Product-Moment Correlation Coefficient) ซึ่งควรมีค่าไม่เกิน 0.7 ค่า VIF (Variance Inflation Factors) ตามเกณฑ์มาตรฐาน ค่า VIF ควรมีค่า ≤ 10 ค่า Tolerance ตามเกณฑ์มาตรฐานต้องมีค่าอยู่ระหว่าง 0-1 (กัลยา วานิชย์บัญชา, 2559)

4.2.2 สถิติเพื่อทดสอบสมมติฐาน ได้แก่ การวิเคราะห์เปรียบเทียบการบริหารจัดการด้านการเงินของประชาชนจังหวัดอุดรธานี ในสถานการณ์การแพร่ระบาดของโรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา 2019 (COVID19) จำแนกตาม ปัจจัยด้านประชากรศาสตร์ ใช้สถิติเชิงอนุมาน (Inferential Statistics) ได้แก่ การวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียว (Analysis of Variance: ANOVA) และเมื่อพบความแตกต่างจะทำการทดสอบ ด้วยการเปรียบเทียบเป็นคู่ (Multiple Comparison) ด้วยวิธีการ Fisher's Least – Significant Different (LSD) และการวิเคราะห์ปัจจัยที่มีผลต่อการบริหารการเงินบุคคลที่มีอิทธิพลต่อการบริหารจัดการด้านการเงินของประชาชนจังหวัดอุดรธานี ในสถานการณ์การแพร่ระบาดของโรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา 2019 ใช้สถิติเชิงอนุมาน (Inferential Statistics) ได้แก่ การวิเคราะห์สมการการถดถอยพหุคูณแบบขั้นตอน (Stepwise Multiple Regression Analysis)

กรอบแนวคิดในการวิจัย

ผู้วิจัยได้นำเสนอกรอบแนวคิดในการวิจัย ด้านตัวแปรอิสระ ได้แก่

1. แนวคิดเกี่ยวกับประชากรศาสตร์ผู้วิจัยได้ศึกษาจากงานวิจัยของ กนกวรรณ วัฒนาทัศนีย์ และคณะ (2565); ปฐมพงศ์ กุ๊กแก้ว (2565); ยุพิน ปิ่นทอง (2562); สมบูรณ์ สารพัด และคณะ (2564) สรุปได้ว่าประชากรศาสตร์ หมายถึง การศึกษาข้อมูลทางประชากรศาสตร์ในข้อมูลส่วนบุคคลของกลุ่มเป้าหมายที่มีความแตกต่างกันด้าน เพศ อายุ ระดับการศึกษา อาชีพ สถานภาพ และรายได้เฉลี่ยต่อเดือน ซึ่งอาจมีอิทธิพลทำให้บุคคลมีพฤติกรรมแตกต่างกันไป และเพื่อให้เห็นความแตกต่างของบุคคลในการปรับตัวด้านการเงินในสถานการณ์การแพร่ระบาดของโรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา 2019

2. แนวคิดเกี่ยวกับปัจจัยที่มีผลต่อการบริหารการเงินบุคคล ผู้วิจัยได้ศึกษาจากงานวิจัยของ กอบชัย นิกรพิทยา และวุฒิพล ฉัตรจรัสกุล (2562); ชนิกันต์ ภูกันหา (2563); ธนภรณ์ ดีธนกิจชัยกุล (2563); ปฐมพงศ์ กุ๊กแก้ว (2565); สมนึก เอื้อจิระพงษ์พันธ์ และปรณ แก้วเอียน (2558); Ameliawati & Setiyani (2018); Siswanti & Halida (2020) สรุปได้ว่าปัจจัยที่มีผลต่อการบริหารการเงินบุคคล มีดังต่อไปนี้

2.1 ทักษะคิดต่อการบริหารการเงิน หมายถึง ความรู้สึกรู้สีกหรือการแสดงความคิดเห็นของบุคคลเกี่ยวกับการบริหารการเงินทั้งด้านบวกและด้านลบซึ่งจะแสดงออกมาทางพฤติกรรม โดยบุคคลที่มีทักษะคิดต่อการบริหารเงินที่ดีจะแสดงพฤติกรรมในการตัดสินใจที่เกี่ยวกับการจัดการทางการเงินได้อย่างถูกต้องและ เหมาะสม สามารถบริหารรายได้และค่าใช้จ่ายให้มีความสมดุลได้อย่างเหมาะสม รวมถึงสามารถวางแผนการใช้เงินในการอุปโภค บริโภค การชำระหนี้สิน และการออมหรือลงทุนเพื่อลดความเสี่ยงที่จะ เกิดขึ้นในอนาคตได้อย่างมีประสิทธิภาพทั้งในสถานการณ์ปกติหรือสถานการณ์วิกฤต

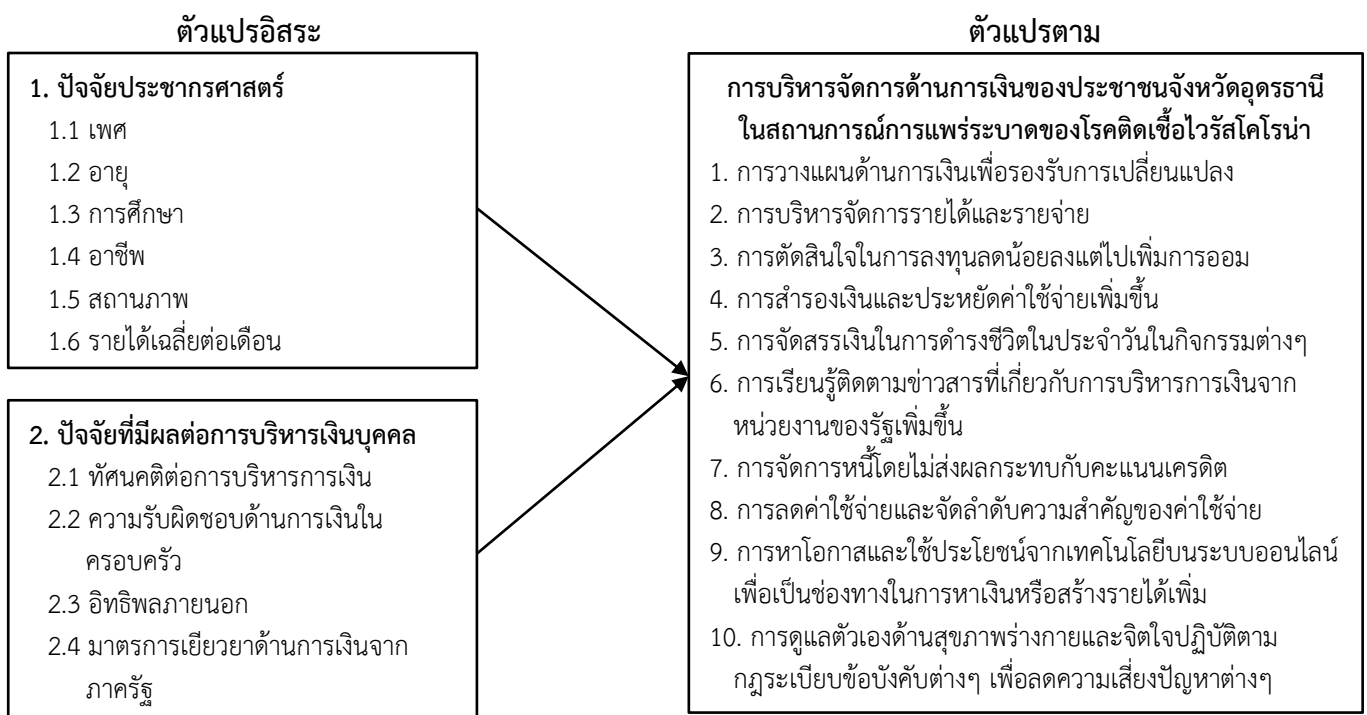
2.2 ความรับผิดชอบด้านการเงินในครอบครัว หมายถึง การวิเคราะห์ วางแผน การกำหนด เป้าหมายด้านการเงินร่วมกันของสมาชิกในครอบครัว ตลอดจนการประเมินรายได้และควบคุม ค่าใช้จ่ายของครอบครัว อาจมีการทำงานอื่นเพื่อเสริมรายได้เพื่อให้เกิดความสมดุลระหว่างรายรับและ รายจ่ายของครอบครัว ซึ่งเป้าหมายอาจแบ่งได้ 2 ลักษณะ คือ เป้าหมายที่เกี่ยวกับเงินหรือเกี่ยวกับความมั่งคั่งของครอบครัว เช่น การเก็บเงินไว้สำหรับปัจจัยสี่ ทุนการศึกษาบุตร ซื้อรถหรือคำรักษาพยาบาล เป็นต้น และเป้าหมายที่ไม่เกี่ยวกับเงินหรือไม่สามารถวัดเป็นตัวเงินได้ เช่น สุขภาพ และคุณภาพชีวิตที่ดีของสมาชิกในครอบครัว เป็นต้น

2.3 อิทธิพลภายนอก หมายถึง บุคคลรอบข้าง กลุ่มบุคคลในสังคม และสื่อที่มีความสำคัญต่อความเชื่อและการแสดงออกทางพฤติกรรม ในการกระตุ้นให้บุคคลอื่นตั้งใจแสดงออกทางพฤติกรรมหรือการลอกเลียนแบบบุคลิกลักษณะหรือแนวทางในการปฏิบัติด้านการบริหารเงินที่ดี ที่ตนเองคิดว่าถูกต้องและเหมาะสมทั้งทางตรงและทางอ้อม โดยกลุ่มภายนอกจะมีอิทธิพลต่อการแสดงพฤติกรรมหรือการกระทำมากหรือน้อยขึ้นอยู่กับระดับความสำคัญของบุคคลนั้นๆ

2.4 มาตรการเยียวยาด้านการเงินจากภาครัฐ หมายถึง ภารกิจของภาครัฐในการดูแลช่วยเหลือด้านการเงินแก่ประชาชนที่ได้รับผลกระทบจากสถานการณ์การแพร่ระบาดของโรคโควิด 19 เพื่อบรรเทาความเดือดร้อนด้านการเงิน ให้ประชาชนมีความเป็นอยู่ที่ดี สามารถดำรงชีพได้อย่างมีคุณภาพ ไม่ต้องมีภาระหนี้สินเพิ่ม และสามารถวางแผนทางการเงินและมีสภาพคล่องทางการเงินที่เหมาะสม

3. แนวคิดเกี่ยวกับการบริหารจัดการด้านการเงิน ในสถานการณ์การแพร่ระบาดของโรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา 2019 ผู้วิจัยได้ศึกษาจากงานวิจัยของ กอบชัย นิกรพิทยา และวุฒิพล ฉัตรจรัสกุล (2562); กนกวรรณ วัฒนาศุณีย์ และคณะ, (2565); ปฐมพงศ์ กุ๊กแก้ว (2565); ธนภรณ์ ดีชนกิจชัยกุล (2562); Ameliawati & Setiyani (2018) สรุปได้ว่า การบริหารจัดการด้านการเงินในสถานการณ์การแพร่ระบาดของโรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา 2019 หมายถึง การวางแผนด้านการเงินเพื่อรองรับการเปลี่ยนแปลง การบริหารจัดการรายได้และรายจ่ายเพื่อรับมือกับความท้าทายและผลกระทบของการเปลี่ยนแปลงที่เกิดขึ้น การตัดสินใจในการลงทุนลดน้อยลงแต่ไปเพิ่มการออมที่ได้ผลตอบแทนที่แน่นอน การสำรองเงินและประหยัดค่าใช้จ่ายเพิ่มขึ้นเพื่อให้เพียงพอสำหรับการใช้จ่าย การจัดสรรเงินในการดำรงชีวิตประจำวันในกิจกรรมต่างๆ ลดลง โดยไม่กระทบต่อคุณภาพชีวิต การเรียนรู้ติดตามข่าวสารที่เกี่ยวกับการบริหารการเงินจากหน่วยงานของรัฐเพิ่มขึ้น การจัดการหนี้โดยไม่ส่งผลกระทบต่อคะแนนเครดิตหรือไม่สร้างภาระหนี้เพิ่ม มีการลดค่าใช้จ่ายและจัดลำดับความสำคัญของค่าใช้จ่ายประเภทต่างๆ เพื่อเอาค่าใช้จ่ายที่ไม่จำเป็นออกไป การหาโอกาสและใช้ประโยชน์จากเทคโนโลยีบนระบบออนไลน์ เพื่อเป็นช่องทางในการหาเงินหรือสร้างรายได้เพิ่ม และการดูแลตัวเองด้านสุขภาพร่างกายและจิตใจ ปฏิบัติตามกฎหมายระเบียบข้อบังคับต่างๆ เพื่อลดความเสี่ยง ปัญหาต่างๆ ที่จะตามมา

จากการทบทวนเอกสารข้างต้น สามารถสรุปเป็นกรอบแนวคิดในการวิจัย ดังต่อไปนี้

ภาพที่ 1 กรอบแนวคิดในการวิจัย

ผลการวิจัย

จากการศึกษาวิจัย พบว่า

1. ระดับความคิดเห็นเกี่ยวกับปัจจัยที่มีผลต่อการบริหารการเงินบุคคลและการบริหารจัดการด้านการเงินของประชาชนจังหวัดอุดรธานี ในสถานการณ์การแพร่ระบาดของโรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา 2019

1.1 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับปัจจัยที่มีผลต่อการบริหารการเงินบุคคล โดยรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 3.79$, S.D.=0.69) เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า อยู่ในระดับปานกลางถึงมาก ด้านที่มีค่าเฉลี่ยมากที่สุดคือ ด้านทัศนคติต่อการบริหารการเงิน ($\bar{X} = 4.14$, S.D.= 0.64) รองลงมา ได้แก่ ด้านความรับผิดชอบด้านการเงินในครอบครัว ($\bar{X} = 4.11$, S.D.=0.59) ด้านอิทธิพลภายนอก ($\bar{X} = 3.84$, S.D.=0.66) และด้านมาตรการเยียวยาด้านการเงินจากภาครัฐ ($\bar{X} = 3.44$, S.D.=1.06) ตามลำดับ ดังแสดงตารางที่ 1

ตารางที่ 1 แสดงค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ปัจจัยที่มีผลต่อการบริหารการเงินบุคคล โดยรวม

ปัจจัยที่มีผลต่อการบริหารการเงินบุคคล	$\bar{X}$	S.D.	แปลผล	ลำดับ
1. ด้านทัศนคติต่อการบริหารการเงิน	4.14	0.64	มาก	1
2. ด้านความรับผิดชอบด้านการเงินในครอบครัว	4.11	0.59	มาก	2
3. ด้านอิทธิพลภายนอก	3.84	0.66	มาก	3
4. ด้านมาตรการเยียวยาด้านการเงินจากภาครัฐ	3.44	1.06	ปานกลาง	4
โดยรวม	3.79	0.69	มาก	

1.2 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับการบริหารจัดการด้านการเงินของประชาชนจังหวัดอุดรธานี ในสถานการณ์การแพร่ระบาดของโรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา 2019 โดยรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 3.79$, S.D.=0.69) เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่าข้อที่มีค่าเฉลี่ยมากที่สุดคือ การดูแลตัวเองด้านสุขภาพร่างกายและจิตใจ ปฏิบัติตามกฎหมายระเบียบข้อบังคับต่างๆ เพื่อลดความเสี่ยง ปัญหาต่างๆ ที่จะตามมา ($\bar{X} = 3.37$, S.D.=1.04) รองลงมา คือ การเรียนรู้ติดตามข่าวสารที่เกี่ยวกับการบริหารการเงินจากหน่วยงานของรัฐเพิ่มขึ้น ได้แก่ มาตรการช่วยเหลือต่างๆ เช่น การผ่อนปรนการชำระหนี้ การให้คำปรึกษาโดยมีช่องทาง “ทางด่วนแก้หนี้” เพื่อเสริมสำหรับประชาชน เป็นต้น ($\bar{X} = 3.95$, S.D.=0.81) มีการลดค่าใช้จ่ายและจัดลำดับความสำคัญของค่าใช้จ่ายประเภทต่างๆ เพื่อเอาค่าใช้จ่ายที่ไม่จำเป็นออกไป ($\bar{X} = 3.93$, S.D.=0.88) การวางแผนด้านการเงินเพื่อรองรับการเปลี่ยนแปลงจากสถานการณ์ COVID-19 และการบริหารจัดการรายได้และรายจ่าย เพื่อรับมือกับความท้าทายและผลกระทบของการเปลี่ยนแปลงจากสถานการณ์ COVID-19 ที่เกิดขึ้น ($\bar{X} = 3.90$, S.D.=0.77) ตามลำดับ และข้อที่มีค่าเฉลี่ยน้อยที่สุด คือ การจัดการหนี้ เช่น การพักชำระเงินต้น หรือการพักชำระดอกเบี้ย โดยไม่ส่งผลกระทบต่อคะแนนเครดิต หรือไม่สร้างภาระหนี้เพิ่ม ในสถานการณ์ COVID-19 ($\bar{X} = 3.72$, S.D.=0.93) ตามลำดับ ดังแสดงตารางที่ 2

ตารางที่ 2 แสดงค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน การบริหารจัดการด้านการเงินของประชาชนผู้มีงานทำในจังหวัดอุดรธานี

การบริหารจัดการด้านการเงิน	$\bar{X}$	S.D.	แปลผล	ลำดับ
1. การวางแผนด้านการเงินเพื่อรองรับการเปลี่ยนแปลงจากสถานการณ์ COVID-19	3.90	0.77	มาก	4
2. การบริหารจัดการรายได้และรายจ่าย เพื่อรับมือกับความท้าทายและผลกระทบของการเปลี่ยนแปลงจากสถานการณ์ COVID-19 ที่เกิดขึ้น	3.90	0.77	มาก	4
3. การตัดสินใจในการลงทุนลดน้อยลง แต่ไปเพิ่มการออมที่ได้ผลตอบแทนที่แน่นอน	3.81	0.87	มาก	7
4. การสำรองเงินและประหยัดค่าใช้จ่ายเพิ่มขึ้น เพื่อให้เพียงพอสำหรับการใช้จ่ายในสถานการณ์ COVID-19	3.86	0.85	มาก	6
5. การจัดสรรเงินในการดำรงชีวิตประจำวันในกิจกรรมต่างๆ ลดลง โดยไม่กระทบต่อคุณภาพชีวิต	3.86	0.89	มาก	6

ตารางที่ 2 แสดงค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน การบริหารจัดการด้านการเงินของประชาชนผู้มีงานทำในจังหวัดอุดรธานี (ต่อ)

การบริหารจัดการด้านการเงิน	$\bar{X}$	S.D.	แปลผล	ลำดับ
6. การเรียนรู้ติดตามข่าวสารที่เกี่ยวกับการบริหารการเงินจากหน่วยงานของรัฐเพิ่มขึ้น ได้แก่ มาตรการช่วยเหลือต่างๆ เช่น การผ่อนปรนการชำระหนี้ การให้คำปรึกษาโดยมีช่องทาง “ทางด่วนแก้หนี้” เพื่อเสริมสำหรับประชาชน เป็นต้น	3.95	0.81	มาก	2
7. การจัดการหนี้ เช่น การพักชำระเงินต้น หรือการพักชำระดอกเบี้ย โดยไม่ส่งผลกระทบต่อคะแนนเครดิต หรือไม่สร้างภาระหนี้เพิ่ม ในสถานการณ์ COVID-19	3.72	0.93	มาก	8
8. มีการลดค่าใช้จ่ายและจัดลำดับความสำคัญของค่าใช้จ่ายประเภทต่างๆ เพื่อเอากำไรที่ไม่จำเป็นออกไป	3.93	0.88	มาก	3
9. การหาโอกาสและใช้ประโยชน์จากเทคโนโลยีบนระบบออนไลน์ เพื่อเป็นช่องทางในการหาเงิน หรือสร้างรายได้เพิ่ม	3.88	0.94	มาก	5
10. การดูแลตัวเองด้านสุขภาพร่างกายและจิตใจ ปฏิบัติตามกฎหมายระเบียบข้อบังคับต่างๆ เพื่อลดความเสี่ยง ปัญหาต่างๆ ที่จะตามมา	4.07	0.88	มาก	1
โดยรวม	3.98	0.69	มาก	

2. ผลการเปรียบเทียบการบริหารจัดการด้านการเงินของประชาชนจังหวัดอุดรธานี ในสถานการณ์การแพร่ระบาดของโรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา 2019 จำแนกตามปัจจัยด้านประชากรศาสตร์

ประชาชนจังหวัดอุดรธานี ที่มีปัจจัยด้านประชากรศาสตร์แตกต่างกันมีการบริหารจัดการด้านการเงินในสถานการณ์การแพร่ระบาดของโรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา 2019 แตกต่างกัน พบว่า ผลการทดสอบสมมติฐานเปรียบเทียบความแตกต่างระหว่างด้านประชากรศาสตร์ จำแนกตาม เพศ อายุ ระดับการศึกษา อาชีพ สถานภาพ และรายได้เฉลี่ยต่อเดือน กับการบริหารจัดการด้านการเงินในสถานการณ์การแพร่ระบาดของโรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา 2019 โดยใช้การวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียว พบว่า กลุ่มตัวอย่างประชาชนผู้มีงานทำในจังหวัดอุดรธานีที่มี อาชีพแตกต่างกัน มีการบริหารจัดการด้านการเงินในสถานการณ์การแพร่ระบาดของโรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา 2019 ไม่แตกต่างกัน ส่วนกลุ่มตัวอย่างประชาชนผู้มีงานทำในจังหวัดอุดรธานีที่มี เพศ อายุ ระดับการศึกษา สถานภาพ และรายได้เฉลี่ยต่อเดือน แตกต่างกันมีการบริหารจัดการด้านการเงินในสถานการณ์การแพร่ระบาดของโรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา 2019 แตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01 ดังแสดงตารางที่ 3

ตารางที่ 3 แสดงการเปรียบเทียบความแตกต่างระหว่างปัจจัยด้านประชากรศาสตร์กับการบริหารจัดการด้านการเงินในสถานการณ์การแพร่ระบาดของโรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา 2019

Model	Sum of Squares	df	Mean of Squares	F	P
เพศ	ระหว่างกลุ่ม	5	1.338	7.774	.000**
	ภายในกลุ่ม	394	.172		
	รวม	399			
อายุ	ระหว่างกลุ่ม	5	21.734	19.196	.000**
	ภายในกลุ่ม	394	1.132		
	รวม	399			
ระดับการศึกษา	ระหว่างกลุ่ม	5	7.614	16.455	.000**
	ภายในกลุ่ม	394	.463		
	รวม	399			
อาชีพ	ระหว่างกลุ่ม	5	4.138	2.135	.061
	ภายในกลุ่ม	394	1.938		
	รวม	399			

ตารางที่ 3 แสดงการเปรียบเทียบความแตกต่างระหว่างปัจจัยด้านประชากรศาสตร์กับการบริหารจัดการด้านการเงินในสถานการณ์การแพร่ระบาดของโรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา 2019 (ต่อ)

Model		Sum of Squares	df	Mean of Squares	F	P
สถานภาพ	ระหว่างกลุ่ม	6.567	5	1.313	3.519	.004**
	ภายในกลุ่ม	147.031	394	.373		
	รวม	153.598	399			
รายได้เฉลี่ยต่อเดือน	ระหว่างกลุ่ม	43.459	5	8.692	5.001	.000**
	ภายในกลุ่ม	684.838	394	1.738		
	รวม	728.298	399			

**ระดับนัยสำคัญที่ 0.05

3. ปัจจัยที่มีผลต่อการบริหารการเงินบุคคลที่มีอิทธิพลต่อการบริหารจัดการด้านการเงินของประชากรจังหวัดอุดรธานี ในสถานการณ์การแพร่ระบาดของโรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา 2019

3.1 ผลการตรวจสอบคุณสมบัติของตัวแปรตามข้อตกลงเบื้องต้นเพื่อให้มีความเหมาะสมกับการวิเคราะห์ด้วยการหาค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์แบบเพียร์สัน (Pearson's Correlation Coefficient) พบว่า ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ค่า Tolerance และค่า VIF ของตัวแปร ปัจจัยที่มีผลต่อการบริหารการเงินบุคคล ประกอบด้วย ทักษะคิดต่อการบริหารการเงิน ความรับผิดชอบด้านการเงินในครอบครัว อิทธิพลภายนอก มาตรการเยียวยาด้านการเงินจากภาครัฐ พบว่า มีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์อยู่ระหว่าง 0.292-0.576 ซึ่งมีค่าไม่เกิน 0.700 และค่า VIF มีค่าอยู่ระหว่าง 1.296-1.968 ซึ่งไม่เกิน 10 และมีค่า Tolerance อยู่ระหว่าง 0.508-0.771 ซึ่งอยู่ระหว่าง 0.10 -1.00 แสดงว่า ตัวแปรอิสระไม่มีความสัมพันธ์หรือเป็นอิสระต่อกัน ซึ่งไม่ก่อให้เกิดปัญหา Multicollinearity จึงสามารถนำไปทดสอบสมมติฐานด้วยการวิเคราะห์การถดถอยเชิงพหุคูณ (Multiple Regression Analysis) ได้อย่างเหมาะสม ดังแสดงตารางที่ 4

ตารางที่ 4 แสดงค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ค่า VIF และค่า Tolerance ของตัวแปรปัจจัยที่มีผลต่อการบริหารการเงินบุคคล

ตัวแปรอิสระ	ATFM	FFR	IE	GRMF	VIF	Tolerance
$\bar{X}$	4.14	4.11	3.84	3.44		
S.D.	0.64	0.59	0.66	1.06		
ATFM	-	.570**	.595**	.292**	1.760	.568
FFR		-	.576**	.368**	1.735	.576
IE			-	.461**	1.968	.508
GRMF				-	1.296	.771

*ระดับนัยสำคัญ $p < 0.05$, **ระดับนัยสำคัญ $p < 0.01$

ATFM คือ ทักษะคิดต่อการบริหารการเงิน (Attitudes Towards Financial Management)

FFR คือ ความรับผิดชอบด้านการเงินในครอบครัว (Family Financial Responsibilities)

IE คือ อิทธิพลภายนอก (Influences of External)

GRMF คือ มาตรการเยียวยาด้านการเงินจากภาครัฐ (Government Remedial Measures of the Financial)

3.2 การวิเคราะห์การถดถอยเชิงพหุคูณ (Multiple Regression Analysis) เพื่อวิเคราะห์ปัจจัยที่มีผลต่อการบริหารการเงินบุคคลที่มีอิทธิพลต่อการบริหารจัดการด้านการเงินของประชาชนจังหวัดอุดรธานี ในสถานการณ์การแพร่ระบาดของโรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา 2019 พบว่า ปัจจัยที่มีผลต่อการบริหารการเงินบุคคล ได้แก่ ทักษะคิดต่อการบริหารการเงิน ความรับผิดชอบด้านการเงินในครอบครัว อิทธิพลภายนอก และมาตรการเยียวยาด้านการเงินจากภาครัฐ มีอิทธิพลต่อการบริหารจัดการด้านการเงินของประชาชนจังหวัดอุดรธานี ในสถานการณ์การแพร่ระบาดของโรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา 2019

และจากการพิจารณาค่า R^2 เท่ากับ .596 ซึ่งสามารถอธิบายความผันแปรของปัจจัยที่มีผลต่อการบริหารการเงินบุคคลได้ร้อยละ 59.60 และพิจารณาค่า Adjusted $R^2 = .592$ แสดงว่า ตัวแปรอิสระร่วมกันทำนายการบริหารจัดการด้านการเงิน ได้ร้อยละ 59.20 ดังแสดงตารางที่ 5

ตารางที่ 5 ปัจจัยที่มีต่อผลการบริหารการเงินบุคคลมีอิทธิพลต่อการบริหารจัดการด้านการเงินของประชาชนจังหวัดอุดรธานี ในสถานการณ์การแพร่ระบาดของโรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา 2019

ปัจจัยที่มีผลต่อการบริหารการเงินบุคคล	ประสิทธิภาพในการปฏิบัติงาน			t	p-value
	สัมประสิทธิ์การถดถอย		ความคาดเคลื่อน มาตรฐาน		
	(b)	(β)			
ค่าคงที่ (a)	.363		.170	2.134	.033
1. ทักษะติดต่อการบริหารการเงิน (ATFM)	.377	.351	.046	8.276	.000**
2. ความรับผิดชอบด้านการเงินในครอบครัว (FFR)	.151	.130	.049	3.092	.002**
3. อิทธิพลภายนอก (IE)	.162	.154	.047	3.444	.001**
4. มาตรการเยียวยาด้านการเงินจากภาครัฐ (GRMF)	.237	.363	.024	9.971	.000**

$R^2 = .596$, Adjusted $R^2 = .592$, Std. error of the Estimate = .440

**ระดับนัยสำคัญที่ 0.01

สรุปได้ว่า ปัจจัยที่มีผลต่อการบริหารการเงินบุคคล ได้แก่ ทักษะติดต่อการบริหารการเงิน ความรับผิดชอบด้านการเงินในครอบครัว อิทธิพลภายนอก และมาตรการเยียวยาด้านการเงินจากภาครัฐ มีอิทธิพลต่อการบริหารจัดการด้านการเงินของประชาชนจังหวัดอุดรธานี ประกอบด้วย 1) การวางแผนด้านการเงินเพื่อรองรับการเปลี่ยนแปลง 2) การบริหารจัดการรายได้และรายจ่าย เพื่อรับมือกับความท้าทายและผลกระทบของการเปลี่ยนแปลงที่เกิดขึ้น 3) การตัดสินใจในการลงทุนลดน้อยลง แต่ไปเพิ่มการออมที่ได้ผลตอบแทนที่แน่นอน 4) การสำรองเงินและประหยัดค่าใช้จ่ายเพิ่มขึ้น เพื่อให้เพียงพอสำหรับการใช้จ่าย 5) การจัดสรรเงินในการดำรงชีวิตประจำวันในกิจกรรมต่างๆ ลดลง โดยไม่กระทบต่อคุณภาพชีวิต 6) การเรียนรู้ติดตามข่าวสารที่เกี่ยวกับการบริหารการเงินจากหน่วยงานของรัฐเพิ่มขึ้น 7) การจัดการหนี้ โดยไม่ส่งผลกระทบต่อกับคะแนนเครดิตหรือไม่สร้างภาระหนี้เพิ่ม 8) มีการลดค่าใช้จ่ายและจัดลำดับความสำคัญของค่าใช้จ่ายประเภทต่างๆ เพื่อเอาค่าใช้จ่ายที่ไม่จำเป็นออกไป 9) การหาโอกาสและใช้ประโยชน์จากเทคโนโลยีบนระบบออนไลน์ เพื่อเป็นช่องทางในการหาเงินหรือสร้างรายได้เพิ่ม และ 10) การดูแลตัวเองด้านสุขภาพร่างกายและจิตใจ ปฏิบัติตามกฎระเบียบข้อบังคับต่างๆ เพื่อลดความเสี่ยง ปัญหาต่างๆ ที่จะตามมา ในสถานการณ์การแพร่ระบาดของโรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา 2019 โดยการวิเคราะห์สมการการถดถอยพหุคูณแบบขั้นตอน (Stepwise Multiple Regression Analysis) และสามารถเขียนสมการถดถอยได้ ดังนี้

สมการถดถอยในรูปแบบคะแนนดิบ

$$Y = .363 + .377ATFM + .151FFR + .162IE + .237GRMF$$

สมการถดถอยในรูปแบบคะแนนมาตรฐาน

$$Z = .351 ATFM + .130 FFR + .154 IE + .363RMF$$

อภิปรายผล

ระดับความคิดเห็นเกี่ยวกับปัจจัยที่มีผลต่อการบริหารการเงินบุคคลและการบริหารจัดการด้านการเงินของประชาชนจังหวัดอุดรธานี ในสถานการณ์การแพร่ระบาดของโรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา 2019 พบว่า ระดับความคิดเห็นของประชาชนที่มีงานทำในจังหวัดอุดรธานี เกี่ยวกับปัจจัยที่มีผลต่อการบริหารการเงินบุคคล โดยรวมอยู่ในระดับมาก ทั้งนี้อาจเป็นเพราะสถานการณ์การแพร่ระบาดของโรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา 2019 ได้เกิดขึ้นในช่วงปลายปี 2562 ทำให้ประชาชนให้

ความสำคัญในการวางแผนและเตรียมความพร้อมด้านต่างๆ เพื่อรับมือกับสถานการณ์ที่ไม่แน่นอนที่จะส่งผลกระทบต่อดำรงชีวิต โดยเฉพาะการบริหารจัดการด้านการเงิน ทั้งด้านการจัดการรายจ่ายเพื่อให้สมดุลกับรายได้ที่ได้รับ มีการจัดสรรเงินที่มีอยู่ให้เพียงพอกับการใช้จ่ายในชีวิตประจำวัน ลดกิจกรรมที่ไม่จำเป็นและเปลี่ยนพฤติกรรมการลงทุนเป็นการออม เพื่อให้สามารถมีเงินเพียงพอสำหรับการดำรงชีพ และไม่ส่งผลกระทบต่อคุณภาพชีวิตทั้งส่วนบุคคลและครอบครัว ซึ่งสอดคล้องกับ ปริญญา บุตรน้ำเพชร (2563) ศึกษาปัจจัยที่มีผลต่อสถานะทางการเงินส่วนบุคคลในช่วงสถานการณ์ COVID-19 ของประชากรในกรุงเทพมหานคร พบว่า ประชากรในกรุงเทพมหานครให้ความสำคัญกับสถานะทางการเงินส่วนบุคคลในสถานการณ์ COVID 19 ทั้งด้านรายรับ รายได้ ด้านหนี้สิน ด้านรายจ่าย ค่าใช้จ่าย ด้านการออมและลงทุน โดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก สอดคล้องกับ ชนิกันต์ ภูกันหา (2563) ศึกษาปัจจัยที่ส่งผลต่อการปรับตัวด้านการเงินของบุคลากรสำนักงานตรวจเงินแผ่นดิน พบว่า การปรับตัวด้านการเงินในวิกฤต COVID 19 ทั้งด้านรายได้ รายจ่าย หนี้สิน และการออม การลงทุน มีผลโดยรวมอยู่ในระดับมาก สอดคล้องกับ กนกวรรณ วัฒนาทัศนีย์ และคณะ (2565) ศึกษาการวางแผนทางการเงินในช่วงสถานการณ์โควิด-19 ของประชาชนในอำเภอแม่สอด จังหวัดตาก พบว่า ในช่วงสถานการณ์โควิด-19 มีการวางแผนทางการเงิน ด้านค่าใช้จ่าย ด้านหนี้สิน ด้านรายได้ ด้านการออม ด้านความเสี่ยง ด้านอื่นๆ ด้านการลงทุน และด้านประกันภัย และสอดคล้องกับ ปฐมพงศ์ กุ๊กแก้ว และพิธาน แสนภักดี (2565) ศึกษาการปรับตัวด้านการเงินของประชาชนในจังหวัดสุพรรณบุรี ภายใต้สถานการณ์การแพร่ระบาดของโรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา 2019 พบว่า การปรับตัวด้านการเงินของประชาชนในจังหวัดสุพรรณบุรีภายใต้สถานการณ์การแพร่ระบาดของโรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา 2019 โดยรวมอยู่ในระดับมาก

ผลการเปรียบเทียบการบริหารจัดการด้านการเงินของประชาชนจังหวัดอุดรธานี ในสถานการณ์การแพร่ระบาดของโรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา 2019 จำแนกตามปัจจัยด้านประชากรศาสตร์ พบว่า การเปรียบเทียบความแตกต่างของการบริหารจัดการด้านการเงินของประชาชนในจังหวัดอุดรธานี ภายใต้สถานการณ์การแพร่ระบาดของโรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา 2019 จำแนกตามลักษณะประชากรศาสตร์ ด้านเพศ อายุ ระดับการศึกษา อาชีพ สถานภาพและรายได้เฉลี่ยต่อเดือน พบว่า ประชาชนในจังหวัดอุดรธานีที่มีอาชีพแตกต่างกัน มีการบริหารจัดการด้านการเงินภายใต้สถานการณ์การแพร่ระบาดของโรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา 2019 ไม่แตกต่างกัน ทั้งนี้อาจเป็นเพราะประชาชนในจังหวัดอุดรธานี มีการดูแลตนเองทั้งด้านสุขภาพร่างกายและจิตใจ ปฏิบัติตามกฎหมายระเบียบข้อบังคับต่างๆ เพื่อลดความเสี่ยง ปัญหาต่างๆ ที่จะตาม และมีการเรียนรู้ติดตามข่าวสารเกี่ยวกับการบริหารการเงินจากหน่วยงานของรัฐเพิ่มขึ้น ได้แก่ มาตรการช่วยเหลือต่างๆ เช่น การผ่อนปรนการชำระหนี้ การให้คำปรึกษาโดยมีช่องทางที่เรียกว่าทางด่วนแก็งนี้ เพื่อเสริมสำหรับประชาชน เป็นต้น ซึ่งสอดคล้องกับ ปริญญา บุตรน้ำเพชร (2565) ศึกษาปัจจัยที่มีผลต่อสถานะทางการเงินส่วนบุคคลในช่วงสถานการณ์ COVID-19 ของประชากรในกรุงเทพมหานคร พบว่า ประชากรในกรุงเทพมหานคร ที่มีอาชีพต่างกัน ทำให้สถานะทางการเงินส่วนบุคคลในช่วงสถานการณ์ COVID 19 ไม่แตกต่างกัน และสอดคล้องกับ สุนันทา สังขทัต (2565) ศึกษาความคาดหวังของประชาชนที่มีต่อการวางแผนทางการเงิน ภายใต้สถานการณ์การแพร่ระบาดของโรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา 2019 (COVID-19) พบว่า ประชาชนในจังหวัดนนทบุรีที่มีอาชีพแตกต่างกันมีความคาดหวังต่อการวางแผนทางการเงินไม่แตกต่างกัน แต่ไม่สอดคล้องกับ ปฐมพงศ์ กุ๊กแก้ว และพิธาน แสนภักดี (2565) ศึกษาการปรับตัวด้านการเงินของประชาชนในจังหวัดสุพรรณบุรี ภายใต้สถานการณ์การแพร่ระบาดของโรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา 2019 พบว่า ประชาชนในจังหวัดสุพรรณบุรีที่มี อาชีพ ที่แตกต่างกัน มีการปรับตัวด้านการเงินภายใต้สถานการณ์การแพร่ระบาดของโรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา 2019 แตกต่างกัน

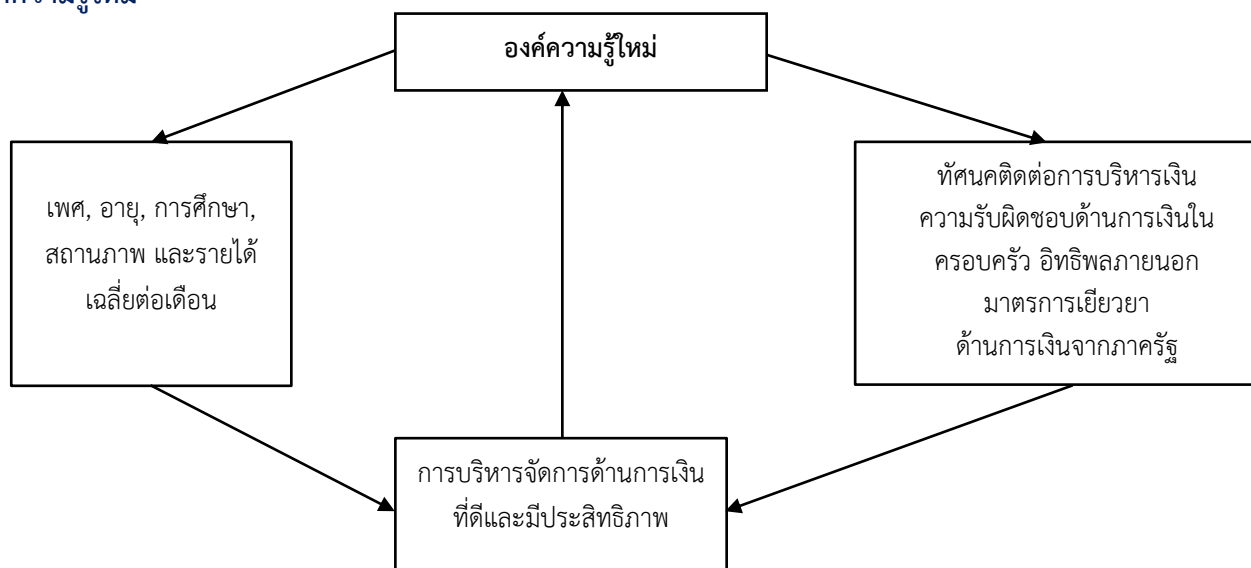
ส่วนประชาชนในจังหวัดอุดรธานีที่มี เพศ อายุ ระดับการศึกษา สถานภาพ และรายได้เฉลี่ยต่อเดือน แตกต่างกัน มีการบริหารจัดการด้านการเงินในสถานการณ์การแพร่ระบาดของโรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา 2019 แตกต่างกัน ทั้งนี้อาจเป็นเพราะความแตกต่างด้านเพศ อายุ ด้านการศึกษา สถานภาพ และรายได้เฉลี่ยต่อเดือน ทำให้บุคคลมีความรู้ ความคิด ค่านิยม และทัศนคติแตกต่างกัน รวมถึงความแตกต่างในด้านพฤติกรรมกรวางแผนทางการเงินที่เกิดจากมีประสบการณ์ทางการเงินที่ผ่านมาในอดีต จะทำให้บุคคลตระหนักถึงความสำคัญในการบริหารจัดการด้านการเงินอย่างมั่นคง เพื่อรองรับความเสี่ยงที่อาจจะเกิดขึ้นอย่างกะทันหันที่ควบคุมไม่ได้ รวมทั้งมีแนวทางปฏิบัติในการบริหารจัดการด้านการเงิน ภายใต้ข้อจำกัดหรือเงื่อนไขเฉพาะของแต่ละบุคคลในการกำหนดรูปแบบการวางแผนทางการเงิน กระบวนการแนวทางการใช้เงินอย่างมีประสิทธิภาพ มีทิศทางดำเนินงาน เพื่อให้บรรลุเป้าหมายทางการเงินที่แตกต่างกัน ซึ่งสอดคล้องกับ สุทธิดา

เลขานุการ (2563) ศึกษาการวิเคราะห์ปัจจัยที่มีผลต่อการจัดการการเงินส่วนบุคคลของบุคลากรทางการบินเชิงพาณิชย์ในสถานการณ์ COVID-19 พบว่า บุคลากรทางการบินที่มีปัจจัยด้านประชากรศาสตร์ ได้แก่ เพศ อายุ ระดับการศึกษา ตำแหน่งในบริษัท และรายได้ต่อเดือนต่างกัน จะมีการจัดการการเงินส่วนบุคคลของบุคลากรทางการบิน แตกต่างกันอย่างชัดเจน สอดคล้องกับ ปฐมพงศ์ กุ๊กแก้ว และพิธาน แสนภักดี (2565) ศึกษาการปรับตัวด้านการเงินของประชาชนในจังหวัดสุพรรณบุรี ภายใต้สถานการณ์การแพร่ระบาดของโรคติดต่อเชื้อไวรัสโคโรนา 2019 พบว่า ประชาชนในจังหวัดสุพรรณบุรีที่มีเพศ อายุ ระดับการศึกษา และรายได้เฉลี่ยต่อเดือน ที่แตกต่างกัน มีการปรับตัวด้านการเงินภายใต้สถานการณ์การแพร่ระบาดของโรคติดต่อเชื้อไวรัสโคโรนา 2019 แตกต่างกันอย่างชัดเจน สอดคล้องกับ สุนันทา สังขทัต (2565) ศึกษาความคาดหวังของประชาชนที่มีต่อการวางแผนทางการเงิน ภายใต้สถานการณ์การแพร่ระบาดของโรคติดต่อเชื้อไวรัสโคโรนา 2019 (COVID-19) พบว่า ความคาดหวังของประชาชนในเขตพื้นที่จังหวัดนนทบุรีที่มี อายุ ระดับการศึกษา สถานภาพ และรายได้ต่อเดือนปัจจุบัน แตกต่างกันอย่างชัดเจน มีความคาดหวังต่อการวางแผนทางการเงิน ด้านการออม และด้านการลงทุน ภายใต้สถานการณ์การแพร่ระบาดของโรคติดต่อเชื้อไวรัสโคโรนา 2019 (COVID 19) ที่แตกต่างกัน

ปัจจัยที่มีผลต่อการบริหารการเงินบุคคลที่มีอิทธิพลต่อการบริหารจัดการด้านการเงินของประชากรจังหวัดอุดรธานี ในสถานการณ์การแพร่ระบาดของโรคติดต่อเชื้อไวรัสโคโรนา 2019 พบว่า ปัจจัยด้านทัศนคติต่อการบริหารการเงิน ความรับผิดชอบด้านการเงินในครอบครัว อิทธิพลภายนอก และมาตรการเยียวยาด้านการเงินจากภาครัฐ มีอิทธิพลต่อการบริหารจัดการด้านการเงินของประชากรจังหวัดอุดรธานี ซึ่งประกอบด้วย การวางแผนด้านการเงินเพื่อรองรับการเปลี่ยนแปลง การบริหารจัดการรายได้และรายจ่าย เพื่อรับมือกับความท้าทายและผลกระทบของการเปลี่ยนแปลงที่เกิดขึ้น การตัดสินใจในการลงทุนลดน้อยลง แต่ไปเพิ่มการออมที่ได้ผลตอบแทนที่แน่นอน การสำรองเงินและประหยัดค่าใช้จ่ายเพิ่มขึ้น เพื่อให้เพียงพอสำหรับการใช้จ่าย การจัดสรรเงินในการดำรงชีวิตประจำวันในกิจกรรมต่างๆ ลดลง โดยไม่กระทบต่อคุณภาพชีวิต การเรียนรู้ติดตามข่าวสารเกี่ยวกับการบริหารการเงินจากหน่วยงานของรัฐเพิ่มขึ้น การจัดการหนี้ โดยไม่ส่งผลกระทบต่อคะแนนเครดิตหรือไม่สร้างภาระหนี้เพิ่ม มีการลดค่าใช้จ่ายและจัดลำดับความสำคัญของค่าใช้จ่ายประเภทต่างๆ เพื่อเอาค่าใช้จ่ายที่ไม่จำเป็นออกไป การหาโอกาสและใช้ประโยชน์จากเทคโนโลยีบนระบบออนไลน์ เพื่อเป็นช่องทางในการหาเงินหรือสร้างรายได้เพิ่ม และการดูแลตัวเองด้านสุขภาพร่างกายและจิตใจ ปฏิบัติตามกฎหมายระเบียบข้อบังคับต่างๆ เพื่อลดความเสี่ยง ปัญหาต่างๆ ที่จะตามมา ในสถานการณ์การแพร่ระบาดของโรคติดต่อเชื้อไวรัสโคโรนา 2019 มีค่าอำนาจการพยากรณ์การบริหารจัดการด้านการเงินได้ร้อยละ 59.20 ซึ่งมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ทั้งนี้อาจเป็นเพราะสถานการณ์การแพร่ระบาดของโรคติดต่อเชื้อโคโรนา 2019 มีระยะเวลาในการแพร่ระบาดที่ยาวนานตั้งแต่ปลายปี 2562 ถึงปัจจุบัน ทำให้ประชาชนมีการเตรียมความพร้อมในการบริหารจัดการด้านการเงินเพื่อความอยู่รอดปลอดภัยด้านการเงิน เพื่อให้มีความสมดุลของรายรับกับรายจ่าย ไม่ให้มีปัญหาในการใช้ชีวิตในยุค COVID 19 มีทัศนคติต่อการบริหารการเงินที่ดีขึ้น โดยให้ความสำคัญกับการบันทึกรายรับรายจ่ายหรือการเคลื่อนไหวทางการเงิน เพื่อให้เห็นสภาพทางการเงินที่เกิดขึ้นจริง ช่วยลดความเสี่ยงที่อาจเกิดจากปัญหาเงินสดขาดมือ หรือสภาพคล่องในธนาคาร มีการติดตามข่าวสารผ่านหลายช่องทาง และศึกษาข้อมูลแนวทางการวางแผนทางการเงินจากบุคคลที่น่าเชื่อถือ และนำมาปรับใช้เป็นแนวทางและเตรียมความพร้อมในการบริหารจัดการด้านการเงินของตนเอง ถ้ามีการระบาดเพิ่มขึ้นอีกจะสามารถมีแนวทางในการบริหารจัดการด้านการเงินของตนเองได้อย่างรวดเร็ว และมีการวางแผนทางการเงินรวมถึงการวิเคราะห์ ประเมิน และควบคุมรายได้และค่าใช้จ่าย สามารถใช้เงินให้มีความคุ้มค่ามากที่สุด มีการหารายได้เพิ่มเติมเพื่อเสริมให้เพียงพอกับค่าใช้จ่ายของครอบครัวที่อยู่ในความรับผิดชอบของตนเอง ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ อุบล ไม้พุ่ม (2565) ศึกษาปัจจัยที่มีความสัมพันธ์ต่อการวางแผนการเงินส่วนบุคคลในช่วงโรคติดต่อเชื้อไวรัสโคโรนา 2019 (COVID-19) ของผู้บริโภคในกรุงเทพมหานคร พบว่า ปัจจัยที่มีความสัมพันธ์ต่อการวางแผนทางการเงินที่จำเป็นต้องคำนึงถึง ได้แก่ สภาพทางเศรษฐกิจ โดยเฉพาะภาวะเศรษฐกิจ ที่ผันผวนไปตามการเปลี่ยนแปลงที่เกิดขึ้นอย่างวิกฤตการณ์โรค COVID 19 ซึ่งเป็นผลกระทบอย่างหนักกับทั้งธุรกิจและส่วนบุคคล ทำให้หากนำปัจจัยทางเศรษฐกิจมาใช้ในการกำหนดแนวทางในการวางแผนทางการเงินส่วนบุคคล จะทำให้การวางแผนมีประสิทธิภาพมากขึ้น และสอดคล้องกับ กนกวรรณ วัฒนาทัศนีย์ และคณะ (2565) ศึกษาการวางแผนทางการเงินในช่วงสถานการณ์โควิด-19 ของประชาชนในอำเภอแม่สอด จังหวัดตาก พบว่า ประชาชนมีการวางแผนทางการเงิน เช่น มีการออมเพิ่มขึ้น หา

รายได้เพิ่มขึ้น ลดหนี้สินและรายจ่ายลง และมีการวางแผนสวัสดิการที่ได้รับจากรัฐบาลซึ่งประชาชนส่วนใหญ่คิดว่าสวัสดิการจากรัฐบาลช่วงเหลือประชาชนได้มาก

องค์ความรู้ใหม่

ภาพที่ 2 องค์ความรู้ใหม่

จากภาพที่ 2 ผลการวิจัยได้แสดงให้เห็นองค์ความรู้ใหม่ ดังต่อไปนี้

1. เพศ อายุ การศึกษา สถานภาพ และรายได้เฉลี่ยต่อเดือน เป็นปัจจัยประชากรศาสตร์ที่ทำให้บุคคลมีความรู้ ความคิด ค่านิยม และทัศนคติที่แตกต่างกัน รวมถึงความแตกต่างในด้านพฤติกรรมการวางแผนทางการเงินที่เกิดจากประสบการณ์ของบุคคลที่ผ่านมาในอดีตด้วย จึงทำให้บุคคลตระหนักถึงความสำคัญในการบริหารจัดการด้านการเงินอย่างมั่นคง เพื่อรองรับกับความเสี่ยงที่จะเกิดขึ้นอย่างกะทันหันที่ควบคุมไม่ได้

2. ทัศนคติต่อการบริหารเงิน ความรับผิดชอบด้านการเงินในครอบครัว อิทธิพลภายนอก และมาตรการเยียวยา ด้านการเงินจากภาครัฐ เป็นปัจจัยที่มีผลต่อการเงินบุคคลซึ่งทำให้บุคคลมีการวางแผนด้านการเงินเพื่อรองรับการเปลี่ยนแปลง การบริหารจัดการรายได้และรายจ่ายที่รับมือกับความท้าทายและผลกระทบของการเปลี่ยนแปลงที่เกิดขึ้น การตัดสินใจในการลงทุนลดน้อยลงแต่ไปเพิ่มการออมที่ได้ผลตอบแทนที่แน่นอน ทำให้มีการสำรองเงินและประหยัดค่าใช้จ่ายเพิ่มขึ้นให้เพียงพอสำหรับการใช้จ่ายประจำวัน การจัดสรรเงินในการดำรงชีวิตประจำวันในกิจกรรมต่างๆ ลดลงโดยไม่กระทบต่อคุณภาพชีวิต มีการเรียนรู้ติดตามข่าวสารเกี่ยวกับการบริหารการเงินจากหน่วยงานรัฐเพิ่มขึ้น การจัดการหนี้โดยไม่ส่งผลกระทบต่อคะแนนเครดิตหรือไม่สร้างภาระหนี้สินเพิ่ม มีการลดค่าใช้จ่ายและจัดลำดับความสำคัญของค่าใช้จ่ายประเภทต่างๆ เพื่อลดความเสี่ยงปัญหาต่างๆ ที่เกิดขึ้นโดยไม่คาดคิด

สรุปผลการวิจัย

การศึกษาระดับความคิดเห็นเกี่ยวกับปัจจัยที่มีผลต่อการบริหารการเงินบุคคลและการบริหารจัดการด้านการเงินของประชาชนจังหวัดอุดรธานี ในสถานการณ์การแพร่ระบาดของโรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา 2019 พบว่า ปัจจัยที่มีผลต่อการบริหารการเงินบุคคล โดยรวมอยู่ในระดับมาก และการบริหารจัดการด้านการเงินของประชาชนจังหวัดอุดรธานี ในสถานการณ์การแพร่ระบาดของโรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา 2019 โดยรวมอยู่ในระดับมาก เช่นเดียวกัน

ผลการเปรียบเทียบการบริหารจัดการด้านการเงินของประชาชนจังหวัดอุดรธานี ในสถานการณ์การแพร่ระบาดของโรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา 2019 จำแนกตามปัจจัยด้านประชากรศาสตร์ พบว่า ประชาชนจังหวัดอุดรธานี ที่มีปัจจัยด้าน

ประชากรศาสตร์แตกต่างกันมีการบริหารจัดการด้านการเงินในสถานการณ์การแพร่ระบาดของโรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา 2019 แตกต่างกัน พบว่า ผลการทดสอบสมมติฐานเปรียบเทียบความแตกต่างระหว่างด้านประชากรศาสตร์ จำแนกตาม เพศ อายุ ระดับการศึกษา อาชีพ สถานภาพ และรายได้เฉลี่ยต่อเดือน กับการบริหารจัดการด้านการเงินในสถานการณ์การแพร่ระบาดของโรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา 2019 โดยใช้การวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียว พบว่า กลุ่มตัวอย่างประชาชนผู้ปฏิบัติงานในจังหวัดอุดรธานีที่มี อาชีพแตกต่างกัน มีการบริหารจัดการด้านการเงินในสถานการณ์การแพร่ระบาดของโรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา 2019 ไม่แตกต่างกัน ส่วนกลุ่มตัวอย่างประชาชนผู้ปฏิบัติงานในจังหวัดอุดรธานีที่มี เพศ อายุ ระดับการศึกษา สถานภาพ และรายได้เฉลี่ยต่อเดือน แตกต่างกันมีการบริหารจัดการด้านการเงินในสถานการณ์การแพร่ระบาดของโรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา 2019 แตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

ปัจจัยที่มีผลต่อการบริหารการเงินบุคคลที่มีอิทธิพลต่อการบริหารจัดการด้านการเงินของประชากรจังหวัดอุดรธานี ในสถานการณ์การแพร่ระบาดของโรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา 2019 พบว่า ปัจจัยที่มีผลต่อการบริหารการเงินบุคคล ได้แก่ ทักษะติดต่อการบริหารการเงิน ความรับผิดชอบด้านการเงินในครอบครัว อิทธิพลภายนอก และมาตรการเยียวยาด้านการเงินจากภาครัฐ มีอิทธิพลต่อการบริหารจัดการด้านการเงินของประชากรจังหวัดอุดรธานี ในสถานการณ์การแพร่ระบาดของโรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา 2019

ข้อเสนอแนะ

1. ข้อเสนอแนะเชิงนโยบาย

1.1 หน่วยงานภาครัฐควรสร้างทัศนคติต่อการบริหารการเงินให้กับประชาชนที่ดี เช่น มีนโยบายที่ช่วยเหลือประชาชนในช่วงวิกฤตต่างๆ และสามารถเข้าถึงได้ง่าย

1.2 หน่วยงานรัฐควรรณรงค์ให้ประชาชนได้มีการบริหารจัดการด้านการเงินในครอบครัวให้มากยิ่งขึ้น เช่น การจัดทำบัญชีในครัวเรือน แนะนำแนวทางการออมเพิ่มขึ้น มีการลดค่าใช้จ่าย และจัดลำดับความสำคัญของค่าใช้จ่ายประเภทต่างๆ เพื่อเอาค่าใช้จ่ายที่ไม่จำเป็นออกไป เป็นต้น เพื่อให้ประชาชนมีทัศนคติที่ดีต่อการบริหารจัดการด้านการเงิน

1.3 ประชาชนควรมีทัศนคติต่อการบริหารเงินที่ดีเพื่อส่งผลให้แสดงพฤติกรรมในการตัดสินใจที่เกี่ยวกับการจัดการทางการเงินได้อย่างถูกต้อง สามารถบริหารรายได้และค่าใช้จ่ายให้มีความสมดุลได้อย่างเหมาะสม รวมถึงการวางแผนการใช้เงินในการอุปโภค บริโภค การชำระหนี้สิน และการออมหรือการลงทุนเพื่อลดความเสี่ยงที่จะเกิดขึ้นในอนาคตอย่างมีประสิทธิภาพทั้งในสถานการณ์ปกติหรือวิกฤติ

2. ข้อเสนอแนะด้านการวิจัยครั้งต่อไป

2.1 ควรศึกษาเครื่องมือทางการเงินในการบริหารสภาพคล่องส่วนบุคคล ในสถานการณ์การแพร่ระบาดของโรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา 2019 ของประชาชนในจังหวัดอุดรธานี เพื่อให้มีจำนวนเงินที่เพียงพอต่อการใช้จ่ายที่จำเป็น ไม่มากจนก่อให้เกิดต้นทุนค่าเสียโอกาส แต่ไม่น้อยจนเกิดการขาดแคลนในยามที่ต้องการใช้เงิน

2.2 ควรศึกษารูปแบบการวางแผนทางการเงินที่ส่งผลให้ประชาชนในจังหวัดอุดรธานี ต่อความอยู่ดีมีสุข และความพร้อมสำหรับอนาคต ในสถานการณ์การแพร่ระบาดของโรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา 2019

2.3 ควรมีการพัฒนาแนวทางการวิจัยเชิงคุณภาพเพื่อให้ได้ข้อมูลเชิงลึกมากยิ่งขึ้น โดยการเก็บรวบรวมข้อมูลจากกลุ่มตัวอย่างด้วยวิธีอื่นๆ เช่น การสัมภาษณ์เชิงลึก (In-depth Interview) หรือการสนทนากลุ่ม (Focus Group) เพื่อเป็นประโยชน์กับผู้ที่เกี่ยวข้องและสามารถนำไปแก้ปัญหของประชาชนในจังหวัดอุดรธานี ได้ตรงประเด็น

เอกสารอ้างอิง

กนกวรรณ วัฒนาทัศนีย์, ชามีนะ วชิรญา, อรุณฯ สว่างเจริญกุล และ อังคณา ตาเสนา. (2565). การวางแผนทางการเงิน ในช่วงสถานการณ์โควิด-19 ของประชาชนในอำเภอแม่สอด จังหวัดตาก. *วารสารวิทยาการจัดการและการสื่อสาร*, 1(2), 19-38.

- กอบชัย นิกรพิทยา และ วุฒิพล ฉัตรจรัสกุล. (2562). ปัจจัยที่มีความสัมพันธ์กับพฤติกรรม การปรับตัวด้านการเงินของภาคครัวเรือนในเขตอำเภอเมือง จังหวัดมหาสารคาม. *วารสารสถาบันวิจัยและพัฒนา มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม*, 6(1), 39-52.
- กัลยา วานิชย์บัญชา. (2559). *การวิเคราะห์สถิติ: สถิติสำหรับบริหารและวิจัย*. (พิมพ์ครั้งที่ 16). กรุงเทพฯ: โรงพิมพ์จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- ชนิกานต์ ภูกันหา. (2563). *ปัจจัยที่ส่งผลต่อการปรับตัวด้านการเงินของบุคลากรสำนักงานการตรวจเงินแผ่นดิน*. (บริหารธุรกิจมหาบัณฑิต, มหาวิทยาลัยรามคำแหง).
- ธนภรณ์ ดีธนกิจชัยกุล. (2562). *ปัจจัยที่มีผลต่อการวางแผนทางการเงินส่วนบุคคลของคนวัยทำงานในสถานการณ์ COVID-19*. (บริหารธุรกิจมหาบัณฑิต, มหาวิทยาลัยรามคำแหง).
- บุญชม ศรีสะอาด. (2560). *การวิจัยเบื้องต้น*. (พิมพ์ครั้งที่ 10). กรุงเทพฯ: สุริยาสาน.
- ปฐมพงศ์ กุดแก้ว และ พิธาน แสนภักดี. (2565). การปรับตัวด้านการเงินของประชาชนในจังหวัดสุพรรณบุรี ภายใต้สถานการณ์แพร่ระบาดของโรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา. *วารสารการบริหารนิติบุคคลและนวัตกรรมท้องถิ่น*, 9(3), 205-216.
- ปฐมพงศ์ กุดแก้ว. (2565). *ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการปรับตัวด้านการเงินของประชาชนจังหวัดสุพรรณบุรี ในสถานการณ์การแพร่ระบาดของโรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา 2019 (รายงานวิจัย)*. สุพรรณบุรี: คณะบริหารธุรกิจและเทคโนโลยีสารสนเทศ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลสุวรรณภูมิ.
- ปริญญานุช บุตรน้ำเพชร. (2565). *ปัจจัยที่มีผลต่อสถานะทางการเงินส่วนบุคคลในช่วงสถานการณ์ COVID-19 ของประชากรในกรุงเทพมหานคร*. (บริหารธุรกิจมหาบัณฑิต, มหาวิทยาลัยรามคำแหง).
- ยุพิน ปิ่นทอง. (2562). *การวางแผนทางการเงินส่วนบุคคลของประชาชนจังหวัดปทุมธานี*. (วิทยานิพนธ์ปริญญาบริหารธุรกิจมหาบัณฑิต สาขาวิชาการจัดการการเงินและการธนาคาร, มหาวิทยาลัยรามคำแหง).
- วรรณวิภา ไตลังคะ และกัมปนาท วงษ์วัฒนาพงษ์. (2565). รอยแผลทางเศรษฐกิจและสังคม: กรณีโควิด-19. *วารสารมนุษยศาสตร์ฉบับบัณฑิตศึกษา มหาวิทยาลัยรามคำแหง*, 11(2), 1-11.
- วันชัย อนุตรชัชวาล. (24 พฤษภาคม 2664). *หอการค้าอุดรตั้ง 7 ทีมฟื้นฟูธุรกิจ โควิดระลอก 3 เดือนเดียวสูญกว่าพันล้าน*. สืบค้น 1 มีนาคม 2565. จาก <https://www.prachachat.net/local-economy/news-674041>.
- วิโรไท สันติประภาพ. (2563). *ปลูกภูมิคุ้มกันเศรษฐกิจไทย ก้าวข้ามวิกฤติโควิด 19*. สืบค้น 1 มีนาคม 2565. จาก <https://www.thansettakij.com/finance/431432>.
- สมนึก เอื้อจิระพงษ์พันธ์ และ ประณณ แก้วเอียน. (2558). ปัจจัยที่มีผลต่อการจัดการการเงินส่วนบุคคลของข้าราชการตำรวจภูธร จังหวัดชุมพร. *วารสารวิทยาการจัดการ*, 32(2), 29-57.
- สมบูรณ์ สารพัด, ศิริสุข อินละคร และ ชไมพร ชินโชติ. (2564). การวางแผนการเงินส่วนบุคคลของประชากรวันทำงานในจังหวัดชลบุรี. *Journal of Roi Kaensarn Academi*, 7(3), 218-234.
- สยามนธ์ สหุนันต์. (2561). พฤติกรรมการบริหารจัดการการเงินส่วนบุคคลของนักศึกษาวิทยาลัยดุสิตธานี พัทยา. *วารสารวิทยาลัยดุสิตธานี*, 12(2), 369-383.
- สำนักงานแรงงานจังหวัดอุดรธานี. (2565). *รายงานสถานการณ์และดัชนีชี้วัดภาวะแรงงานจังหวัดอุดรธานีรายปี 2565*. อุดรธานี: สำนักงานแรงงานจังหวัดอุดรธานี.
- สุทธิดา เลขาณุกิจ. (2563). *การวิเคราะห์ปัจจัยที่มีผลต่อการจัดการการเงินส่วนบุคคลของบุคลากรทางการบินเชิงพาณิชย์ในสถานการณ์ COVID-19*. (บริหารธุรกิจมหาบัณฑิต, มหาวิทยาลัยรามคำแหง).
- สุนันทา สังขทัต. (2565). ความคาดหวังของประชาชนที่มีต่อการวางแผนทางการเงินภายใต้สถานการณ์การแพร่ระบาดของโรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา 2019 (COVID-19) ในเขตพื้นที่จังหวัดนันทบุรี. *วารสารวิทยาการจัดการ มหาวิทยาลัยราชภัฏนครราชสีมา*, 1(2), 73-89.

- อุบล ไม้พุ่ม. (2565). ปัจจัยที่มีความสัมพันธ์ต่อการวางแผนทางการเงินส่วนบุคคลในช่วงโรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา 2019 (COVID-19). *วารสารไผ่ยอดลงกรณ์ปริทัศน์ (มนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์)*, 12(2), 28-45.
- Althnian, A. (2021). Design of a rule-based personal finance management system based on financial well-being. *International Journal of Advanced Computer Science and Applications*, 12(1), 182-187.
- Ameliawati, M., & Setiyani, R. (2018). The influence of financial attitude, financial socialization, and financial experience to financial management behavior with financial literacy as the mediation variable. in *International Conference on Economics, Business and Economic Education 2018, KnE Social Sciences* (pp.811–832). Central Java Province, Indonesia: Universitas Negeri Semarang.
- Kaneda, M., Kubota, S., & Tanaka, S. (2021). Who spent their COVID-19 stimulus payment? Evidence from personal finance software in Japan. *The Japanese Economic Review*, 72(3), 409-437.
- Siswanti, I., & Halida, A. M. (2020). Financial knowledge, financial attitude, and financial management behavior: Self-control as mediating. *The International Journal of Accounting and Business Society*, 28(1), 105-132.
- Yamane, T. (1973). *Statistics: An Introductory Analysis*. (3rd ed.) New York: Harper and Row Publications.

